RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.506 van 6 mei 1998
in de zaak A. 76.452/X-7878.

In zake : Jordaan DE KEYSER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN HOOREBEKE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Eedverbondkaai 65-66

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomende partij :

Peter BEECKMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jordaan DE KEYSER op 24 november 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 september 1997 waarbij het beroep van Peter BEECKMANS tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen wordt ingewilligd en vergunning wordt verleend voor het wijzigen van een gevel en het inrichten van een frituur in een bestaande woning gelegen aan de Astridlaan 190 te Geraardsbergen-Schendelbeke, kadastraal bekend Sectie A, nr. 591;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN HOOREBEKE, die verschijnt voor verzoeker, van Bestuurssecretaris A.-M. DE GEEST, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat T. LAMBERT die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Peter BEECKMANS met een verzoekschrift van 17 december 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het betrokken perceel niet is gelegen binnen een gebied van een door de Koning, -thans de Vlaamse regering-, goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan

Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, voornoemd perceel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat op 20 maart 1997 de tussenkomende partij een bouwvergunning heeft aangevraagd bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen voor een "gevelwijziging + inrichting van frituur", in het bestaande gebouw;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek van 21 maart 1997 tot 13 april 1997, één bezwaarschrift werd ingediend, met name door verzoeker;

Overwegende dat op 27 maart 1997 de afdeling Land van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land-en Waterbeheer een gunstig advies onder voorbehoud heeft uitgebracht;

Overwegende dat op 20 mei 1997 de gemachtigde ambtenaar het volgend advies heeft uitgebracht over de bouwaanvraag :

> "ONGUNSTIG :
> Het perceel is volgens de planologische voorzieningen van het bij K.B. dd. 30.05.78 vastgesteld gewestplan Aalst-Zottegem gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarvoor art. 11.4.1. en 15.4.6.1. van het K.B. van 28.12.72 van toepassing zijn. De aanvraag is strijdig met mijn advies dd. 6.12.96 inzake de aanvraag tot stedenbouwkundig attest nr. 2.
> De wijziging van de bestemming van een berging tot frituur met eetruimte is fundamenteel strijdig met de planologische voorzieningen van het gewestplan.
> Bovendien vereist dergelijke bestemming extra parkeerplaatsen wat een bijkomende belasting inhoudt van het agrarisch gebied en de veiligheid t.o.v. de gewestweg ernstig schaadt. Het ingediende bezwaarschrift wordt door mijn afdeling als gegrond beschouwd";

Overwegende dat op 2 juni 1997 het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen

de gevraagde vergunning heeft geweigerd, met verwijzing naar het negatief advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat op 11 juni 1997 het stadsbestuur van Geraardsbergen aan de tussenkomende partij heeft meegedeeld dat geen bouwvergunning werd verleend, en haar werd gevraagd de weigeringsbeslissing te komen afhalen; dat op de brief van het stadsbestuur werd vermeld "afgehaald op 17/06/97", met een stempel van voormeld bestuur;

Overwegende dat op 12 juli 1997 de tussenkomende partij beroep heeft aangetekend bij de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen tegen voornoemde weigeringsbeslissing; dat op 18 september 1997 de bestreden beslissing werd genomen;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat het beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen laattijdig werd ingesteld, zodat zij definitief zou zijn; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat "één van de grondvoorwaarden waaraan dient te worden voldaan opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging zou kunnen worden bevolen, is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing of die akte of dat reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen", dat "de verzoekende partij (...) daarbij voldoende concrete informatie (dient) te verstrekken ter beoordeling van dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel, tenzij dit als evident te beschouwen is", dat "dit nadeel kennelijk en voor geen redelijk denkend mens betwistbaar (is)", dat "het (...) immers evident (is) dat, wanneer de aanvrager thans reeds mag overgaan tot het uitvoeren van de verbouwingswerken, inhoudende een bestemmingswijziging en strekkende tot de inrichting van een frituur, in geval van een vernietiging van de bouwvergunning, er niet meer op ernstige wijze zal kunnen worden overgegaan tot het herstel van de hoeve in zijn oorspronkelijke staat";

Overwegende dat verzoeker op 13 februari 1998 een "nota van antwoord" heeft overgemaakt aan de Hoofdgriffier van de Raad van State waarin hij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft uitgewerkt;

Overwegende dat, enerzijds, uit de samenlezing van de artikelen 8 en 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, blijkt dat enkel de akte houdende de vordering tot schorsing en de nota van de verwerende partij processtukken zijn die in het procedurereglement zijn voorzien; dat alle andere memories, aanvullende nota’s, conclusies ..., uit de debatten dienen te worden geweerd; dat, anderzijds, artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te

bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen; dat uit voormelde bepalingen volgt dat enkel de in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen uiteenzetting van feiten en verklaringen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij het onderzoek van de vordering tot schorsing kan worden betrokken, en dat met nadien verstrekte gegevens (in een aanvullende nota bijvoorbeeld), geen rekening meer kan worden gehouden;

Overwegende dat de vordering tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker ondergaat of kan ondergaan, wat inhoudt dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel en concrete gegevens dient aan te brengen die wijzen op de moeilijke herstelbaarheid ervan; dat wanneer het nadeel evident is, eventueel minder strenge eisen kunnen worden gesteld inzake de concreetheid en de precisie waarmee verzoeker zijn nadeel aantoont; dat dit evenwel niet betekent dat verzoeker er zich toe kan beperken te stellen dat het nadeel evident is, kennelijk en voor geen redelijk denkend mens betwistbaar, zonder zelfs maar een summiere aanduiding te geven over de aard van het nadeel; dat verzoeker niet uitlegt welk geïndividualiseerd verband er bestaat tussen hemzelf en het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat erin zou bestaan dat "in geval van een vernietiging van de bouwvergunning, er niet meer op ernstige wijze zal kunnen worden overgegaan tot het herstel van de hoeve in zijn oorspronkelijke staat"; dat in de gegeven omstandigheden verzoeker in gebreke blijft concrete gegevens bij te brengen waaruit het geïndividualiseerd verband tussen hem en het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Peter BEECKMANS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **D. MOONS.**